

A P R I L

A P R I L

Yayın No: 165

1. Baskı Haziran, 2016
2. Baskı Temmuz, 2016
3. Baskı Mart, 2017
4. Baskı Eylül, 2017
5. Baskı Mart, 2018

ISBN: 978-605-5162-75-7

Yayın Yönetmeni
K. Egemen İPEK

Son Okuma
Sevde PELEN
Gökçe GÜNGÖR

Kapak Tasarım
Eralp GÜVEN

Kapak fotoğrafı için cömertçe poz veren Ah
Muhsin Ünlü ve Alper Canigüz'e yürekten
teşekkürler! - M.M.

İç Tasarım
Adem ŞENEL

Baskı
Ayrıntı Basımevi
Sertifika No: 13987

Yayın
A.P.R.I.L. Yayıncılık
Tarık Zafer Tunaya Sokak
21/3 Gümüşsuyu-Beyoğlu-İSTANBUL
Tel: (00 90) 212 252 94 38
Faks: (00 90) 212 252 94 39
www.aprilyayincilik.com
bilgi@aprilyayincilik.com

Bu kitabın yayın hakları April Yayıncılık'a aittir.

Bu kitabın baskısından 5846 ve 2936 sayılı
Fikir ve Sanat Eserleri Yasası Hükümleri gereğince
alıntı yapılamaz, fotokopi yöntemiyle çoğaltılamaz,
resim, şekil, şema, grafik vb yayınevinin izni
olmadan kopya edilemez.

**MURAT
MENTES**

**DUBLÖRÜN
DİLEMASI.**

APRIL

“Canımın içi, böyle şeyler yalnızca romanlarda olur.”

CÜNEYT ARKIN

[*Sıkı Dur Geliyorum*, 1964]

İÇİNDEKİLER

[NUH TUFAN]	13
Melodiler ve mermiler	15
Sürmeli albino	17
Hayvanat bahçesi yangınında	
haşlanan suaygırları	21
Yanlış yerde hata yapmak	24
Tiyatrodaki ifritler	27
Şantaj katalogu	30
Kaplana postunu ters giydirmek	32
Taze cenaze, cezai taziye	37
İmkânsız isteyen yağlı müşteriler	38
Kahreden hakaretler listesi	42
Düello malulü gelin	43
Ölü adaşımın kıyağı	45
İskoç usulü adam kaçırma	46
Kolombiya kravatı	49
Yaser Arafat'la aynı boydayız	52
Dublörün daniskası	56
Kayıtsız şartsız merhamet	59
Charles Bronson'ın şom ağızlı karısı	62
Kısa çöp tarihi	63
Büyü için gereken enerji	67
'Sütten çıkmış ak kaşık'la cinayet	71
Uçan halı yıkama makinası	73
Kim bu Whitcomb Judson?	78
Ayakaltı bir yerde ayaküstü bir sohbet	83
Alkışlar eşliğinde bir buluşma	86

Timsahla başa çıkmanın yolları.....	87
Sarayda ağlayan çocuk.....	90
Mobidik Sokağı'na giriş	92
Hayata pamuk ipliğiyle bağlı bez bebek.....	96
Seri katile ilham veren tablolar	99
Çaycının damarlarındaki tavşan kanı.....	101
“Yoksa bu yaşta ölümden mi korkuyorum?”	105
Elveda Baretta	109
Defolu gölge	113
Kont Dracula'nın imdat çağrısı	114
Nuh'un taş gemisi.....	116
İftira terapisi.....	118
[İBRAHİM KURBAN]	121
Şeyhle randevu	123
Afili filintalar	126
Orangutan utandıran ültimatom	129
Beberuhi operasyonu	132
Baltazar'ın çığılları.....	134
Lütfen, tehlike halinde maskenizi çıkarınız	137
Hiç kimse Kalküta'daki bir panayırda	
bıçaklanmak istemez.....	140
Allah'ın “Teslim ol!” çağrısı.....	141
Dövüşmek şart oldu	145
Boşlukta yokluğu hiçliğe dönüştürmek	147
27 bin yıllık fetret devri	149
Seccadede dikiş tutturmak.....	153
Düşmanla aramızda sır olarak kalan savaş.....	157
Filozofun imza yetkisini gaspeden kız	163
Silah zoruyla tanışma	166
[HABİP HOB0].....	171
Yakayı başarıyla ele vermek.....	173
Hostesleri benim yerime öp	173
Kemik torbasındaki gizli kamera.....	174

Kaşla göz arasında insanlıktan çıkmak.....	180
Kahramanlık madalyası alan güvercinler	182
Yırtıcı, seni ya görmezlikten gelir ya da parçalar	183
Pippo Zaza ayağımıza gelince ayaklarımız nasıl yerden kesildi?	185
“Bu şehir-i Sitanbul ki bî mislû behâdir bir sengine tüm Sicilya mülkü fedâdır”.....	188
Kahve ve nükleer bomba yapabilen dilber	190
Üzerinde kuluçkaya yattığımız bombalar	191
Gazetedeği canlı yayın	192
Hobbit ile Geronimo	196
Yolları bıçaklanan bahçe	199
Otomatik silah kardeşliği	201
Yumurtadan çıkan köpek	203
Başak Tör’ün reddettiği rol	205
Palyatif palavralar	206
“Tik-tak” taktiği.....	208
Samuraylar kâbus görmez.....	210
Fareler yumurtayı nasıl çalar?.....	214
Çöpçatan kocakarı sayesinde cadiyla evlenmek	219
[FERRUH FERMAN].....	223
Buz adam ve fosil kadın	225
Civardaki hovarda.....	226
Aile içi kör şiddet sayacı.....	227
Fil tezeğine hücum!.....	229
Buruşuk külötlar	230
Sırılsıklam âşık çiftin ölü şahitleri	231
Vicdanın ceza sahası	233
Hamile kadınların doğurduğu tehlike	237
Evlatlık acısı	239
Çölde çay kaşığıyla kazı yapma cezası	240
Bir uçak dolusu bebek	242

Feleğin çemberinden	
motosikletle geçmek	245
Kırmızı bikini görmüş boğa gibi.....	247
Münzeviler Mahzeni'ndeki müzik	248
Komadaki Komançi	250
Vampirler sigara içmez.....	251
Sivrisinek ve saz arkadaşları	252
Baklanın diğer yarısı kimin dilinin altında?	254
Cinayet mahalline koşan maktul adayı.....	256
[NUH TUFAN]	261
Bir avuç mermi daha.....	263
Parmak hesabı	265

[NUH TUFAN]

Melodiler ve mermiler

Müzik değişince dans da değişir.

[Takeshi Kitano]

Adamın sol yanağında Nike amblemi şeklinde bir yara izi vardı. Mr. Nike siyah takım elbise giymiş ve yemin ederim papyon takmıştı. Kıvrılmış saçları gayet gür görünüyordu. Oturduğu koltukta vahşice bir kibirle başını geriye atmış, dudağı tiksintiyle bükülmüş, kaşları sımsıkı düğümlemişti. Hıdiv Kasrı'nın bahçesinde toplanan jet sosyete mensup 150 kişi bana gülücükler gönderirken, bu tanımadığım adamın suratı neden bir kindarlık abidesi gibiydi? Yoksa... yoksa o muydu?! Buraya leşimi uzaya yollamak için mi gelmişti?

Açılış konuşmasını yapmak üzere kürsüye davet edildiğimde, hain sevgilim yanağıma bir öpücük kondurdu. Alkışlar eşliğinde, sırtarak çıktığım kürsüde, cebimdeki konuşma metnini bulana kadar vakit kazanmak için hitap faslını biraz uzattım: “Muhterem misafirler...” Arkamdaki Kasr'ın yanından bahçeye geçen Ferruh Ferman'a gözüm takıldı. “Meziyetli leydiler...” Hayret! Onun bu gece aramıza katılamayacağını sanıyordum. Ben zaten buraya onu temsilen gelmiştim. “Hatırşinas centilmenler...” O da ne? Öbür taraftan bir *Ferruh Ferman* daha çıkageldi! “Civanlar, eski topraklar ve bilhassa sabiler...” Misafirlerin arasına birkaç saniye içinde en az 20 *Ferruh Ferman* katılmıştı! Besbelli yine halüsinasyon görüyordum.

Sevdiğim hain kadınla göz göze geldim. Kapalı bir elbise giyerek beni şaşırtmıştı. Konuşma metnini aramayı bıraktım: “Bu harikulade yaz akşamında, çocuk bezinin mana ve ehemmiyetinden bahsedecek bir adamı dinlemeyi tercih ettiğiniz için teşekkür ederim.”

Nike Efendi'nin çevresinde bir grup şık fedai dolanıyordu. İçlerinden biri, kulağına eğilip birşeyler söyleyince spor suratlı ağır adam etrafa bakındı ve gizli bir komut verdi.

“Evvela, itiraf etmeliyim ki, birçoğunuz gibi ben de çocuk beziyle biraz geç tanıştım...” Sözlerime devam edemedim. Çünkü birdenbire Dead Can Dance'in *Yulunga*'sı çalmaya başladı. Dev hoparlörlerin sesi sonuna kadar açılmıştı. Ve Bay Nike'in adamları ile *Ferruh Fermanlar* aynı anda belelerindeki silahları çekip birbirlerine kurşun yağdırmaya koyuldular! Ortalık cehenneme döndü. Jet sosyete, havada çarpışan jetler gibi darmadağın olmuştu. Fakat çılgınlıklar duyulmuyordu, çünkü müzik silah seslerini bile bastırıyordu. Camlar tuzla buz oluyor, bahçedeki sahipsiz orkestranın enstrümanları kırılıp dökülüyor, masalar devriliyor, her yer kana bulanıyordu. Tam bir katliamdı bu. Gövdesine isabet eden mermi, şişman bir kadını kırlent gibi puflattı. *Ferruh Ferman*lardan biri omzundan vurulunca kendi eksenini etrafında dönerek yere yığıldı. Nike Bey'in bir adamı koşarken sırtından zımbalanınca fırlayıp koca bir ağaca yapıştı. Misafirlerden, hızla çalkalanıp patlayan şampanya şişeleri gibi köpüklü kan saçılıyordu. Bu müzikal kapışmanın tek seyircisi olarak, kürsüde donup kalmıştım. Sevdiğim kadını bulmalıydım. Gerçi burada gebersem bile onun umursayacağı yok ya, benim haşat kalbim korkuyla değil aşkla çarpıyordu. Ve bu kurşun yağmurunun altındaki kan ırmağında, kupkuru bir adam, tabancasını alnıma doğrultmuş, cesetlerden oluşan bir köprüden bana doğru koşuyordu!..

Sürmeli albino

Andolsun, Biz Nuh'u kendi kavmine gönderdik
ve o dokuzyüzelli sene yaşadı.
[Kur'an, Ankebut Suresi / 14]

Peygamberin otlattığı kuzular kadar masumdu.

Ya da bana ilk anda öyle gelmişti. Zira 'ilk an' ne kadar kalıcıysa, masumiyet de o kadar kalıcıdır.

Üzeri portakal, vişne ve çilek resimleriyle kaplı, yani Meyvendetta reklamıyla ambalajlanmış otobüse yetişmeye çalışıyordu. Çift katlı otobüs durdu, üst katın penceresinden ona bakarken, kalbimin zembereği boşaldı. Gözlerimi kapadım ve yanımdaki koltuğa oturması için dua ettim: "Allah'ım, bunu dilediğim için ayıp etmiş olur muyum?!" Solumda biri belirdi fakat ilkten cesaret edip gözlerimi açamadım. Yine de o olduğundan emindim. Sol gözümü azıcık aralayıp yana doğru baktım: "Teşekkürler Allah'ım!" Elindeki kitabın kapağında *Azize Katherina'nın Çalınan Dili* yazılıydı. Uyuma numarası yaptım, hafifçe kıpırdadım, "İhmmm" gibi küçük sesler çıkardım ve bir arabanın aniden fren yaparak durmasıyla sona eren bir kâbusun ön camından fırlarcasına uyandım. İrkilerek bana döndü. Birbirimize baktık: Ömrümün gümüş çivisinin çakıldığı an!

Bilincim ve vicdanım, zihnim ve gönlüm, aklım ve kalbim, fikrim ve hissim... her bakımdan eşitlenmişti. Kişisel ekinoksumu yaşıyordum.

Yüzünü doğallıkla kitaba gömdü.

Mahmurca bir yılışıklıkla "Lütfen söyler misiniz..." dedim, "horladım mı?"